

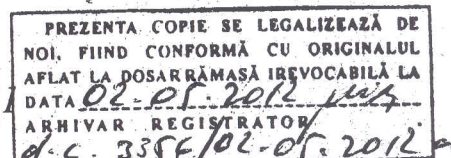
ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1920/11/2010

4204

SENTINȚA CIVILĂ NR. 7130

Ședința publică din 20 Decembrie 2011

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: Maria Pavel - Judecător

Grefier: Victoria Bui

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta SC **ICRATI SRL**, cu sediul în localitatea **Borsu**, str. **Alexandru Ioan Cuza** nr. **74** însoțită de lichidatorul judiciar **COM TELLSONIC IPURL**, cu sediul în **Băia Mare**, str. **Hortensia**, nr. **4/1**, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ**, cu sediul în **Băia Mare**, **Aleea Seretor** nr. **2**, județul **Maramureș**, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite

Se constată că toate susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din data de 06.12.2011, când s-a dezbătut cauza, încheiere care face parte integrantă din hotărâre. Pronunțarea soluției a fost amânată pentru termenul din 13.12.2011, apoi pentru termenul de astăzi, când instanța în urma deliberării a pronunțat următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față.-

Prin acțiunea înregistrată sub număr de mai sus, reclamanta SC **ICRATI SRL** a solicitat în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ** anularea Deciziei nr. **163/02.10.2009** emisă de pârâtă, anularea Deciziei de modificare a bazei de impunere nr. **335/25.06.2009**, a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, nr. **335/25.06.2009** și a Raportului de inspecție fiscală nr. **335/14.08.2009**.

În motivarea acțiunii se arată că prin contestația înregistrată de reclamantă sub nr. **1920/31.07.2009**, s-au contestat actele administrativ fiscale: Decizie de modificare a bazei de impunere nr. **335/25.06.2009**; Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. **335/25.06.2009**; Raport de inspecție fiscală nr. **335/14.08.2009**, sens în care a solicitat anularea în parte a acestor acte administrativ-fiscale cu privire la punctul

III.4 din Raportul de inspecție fiscală, respectiv pct. 2.1.1 Obligațiile de suplimentare de plată privind TVA din Decizia de impunere, urmând a dispune refacerea calculului acestor obligații fiscale considerându-se justificate în integralitatea lor deducerile de TVA aferente anilor 2003 și 2004, în sumă de 26.51 lei.

Prin Decizia nr. 6/02.10.2009 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Maramureș contestația reclamantei a fost respinsă, reținându-se că reclamanta a înregistrat în contabilitate acte provenind de la societăți care nu respectau cerințele legale de funcționare.

Se reține că prin decizia nr. 1357/25.06.2009 întocmită în baza raportului de inspecție fiscală din 12.06.2009 au fost stabilite obligații fiscale suplimentare de plată privind TVA, în cuantum de 34.971 lei debit și 44.699 lei majorări, organul fiscal emitent constatând că la nivelul anului 2003 reclamanta a înregistrat în contabilitate în mod nejustificat un număr de 20 facturi emise de societăți care nu ar fi fost înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului și un număr de 6 facturi care nu ar fi fost achiziționate de furnizorii înscrși în acestea, și astfel s-ar fi dedus în mod nejustificat TVA în sumă de 16.542 lei.

Se arată că organul fiscal emitent a mai constatat că la nivelul anului 2004 reclamanta a înregistrat în contabilitate, în mod nejustificat un număr de 6 facturi care nu ar fi fost achiziționate de furnizorii înscrși în acestea, și astfel s-ar fi dedus în mod nejustificat TVA în sumă de 2.791 lei.

Se susține că în situația de față constatările cuprinse în raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă decizia de impunere sunt neîntemeiate, astfel încât concluzia organului de control fiscal în sensul că achizițiile efectuate în baza facturilor nu ar fi reale, iar facturile nu conțin toate elementele obligatorii, sunt nejustificate.

Se arată că inexistența unor înscrisuri ca fișe de magazie, devize de lucrări, certificate de garanție, note de recepție, bonuri de consum, nu dovedesc inexistența achizițiilor respective, nici un text de lege nu condiționează înregistrarea în contabilitate a facturilor fiscale de existența respectivelor înscrisuri mai sus arătate.

Se susține că facturile sunt documente cu regim special emise în forma prevăzută de lege, pe formulare conforme cu prevederile legale. Mai mult, codurile fiscale ale societăților emitente poartă atributul fără R, indicativ pentru plătitor de TVA (conform art. 9, alin. 2 din O.G. nr. 82/1998).

Se arată că art. 29, pct. B, lit. b din Legea nr. 345/2002, ultima teză, stipula în ce condiții se pierde dreptul la deducerea TVA: Primirea și înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu conțin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit. a, precum și lipsa copiei de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului în cazul cumpărărilor cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 5 milioane lei inclusiv.

Se susține că nici unul din aceste aspecte nu a intervenit în situația de față, acturile fiind corect completate și pe formulare cu regim special, cu respectarea elementelor obligatorii prevăzute de art. 29, pct. B, lit. a din Legea nr. 345/2002.

Se arată că cea mai mare parte din marfa furnizată, material lemnos, avea la rândul său un regim special, facturile și transportul fiind obligatoriu a fi însoțite de avize de expediție tip, înseriate, care se puteau obține de la Regia Națională a Pădurilor numai persoanelor autorizate, în conformitate cu art. 7 alin. 2 din H.G. nr. 735/1998, autorizare pentru care este necesară inclusiv depunerea actelor de înregistrare fiscală a societății. Același act normativ instituia la art. 6 alin. 2 responsabilitatea persoanelor care eliberează documentele de însoțire a materialelor lemnoase pentru întocmirea corespunzătoare a acestora și pentru exactitatea datelor înscrise. Singura diligență pe care reclamanta o avea la dispoziție era verificarea formei și conținutului actelor financiar-fiscale eliberate către reclamantă de către comerciantul furnizor.

Se susține că în conformitate cu art. 135 alin. 2 lit. a din Constituția României, statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Se menționează că statul, prin organele sale, inclusiv cele fiscale, este obligat să protejeze persoanele impozabile de producerea unor aparențe în circuitul comercial mai presus de posibilitatea lor de constatare. Se arată că O.G. nr. 82/1998, la art. 1 lit. a și b, obliga persoanele juridice și asociațiile familiale să depună declarația de înregistrare fiscală. Nedepunerea acesteia, în conformitate cu art. 12 lit. a, constituia contravenție iar constatarea faptei, conform art. 14, se făcea de către organele din subordinea Ministerului Finanțelor. Se susține că producându-se un prejudiciu, acesta trebuie acoperit de partea responsabilă, culpa aparținând într-o astfel de situație persoanelor care au emis facturile și nu reclamantei, statul are dreptul și obligația de a depista persoanele emitente a actelor financiar-fiscale fără a fi îndrituiți și a le trage la răspundere inclusiv material pentru repararea prejudiciului.

În drept s-au invocat dispozițiile art. 218 alin. 2, art. 205 și urm. Cod procedură fiscală, art. 29 pct. B, lit. b din Legea nr. 345/2002, ultima teză, art. 29, pct. B lit. a din Legea nr. 345/2002, art. 155 alin. 8 din Codul fiscal în forma de la data operațiunilor constatate, art. 135 alin. 2 lit. a din Constituția României, art. 7 alin. 2 din H.G. nr. 735/1998.

În probațiune s-au depus Decizia nr. [redacted]/02.10.2009, raport de inspecție fiscală întocmit la data de 12.06.2009, Referatul nr. [redacted] 12.08.2004, Decizia de impunere nr. [redacted] 25.06.2009, notă explicativă, a fost efectuată o expertiză judiciară.

Prin Sentința civilă nr. [redacted]/10.12.2008, pronunțată în Dosarul nr. [redacted] 2008 al Tribunalului Maramureș s-a dispus deschiderea procedurii simplificate împotriva debitoarei SC [redacted] SRL, reclamanta din prezenta cauză a fost numit în calitate de lichidator judiciar [redacted] IPURL. Prin notele de ședință depuse la filele 94-95 din dosar, lichidatorul judiciar a arătat că își

asusește acțiunea în contencios administrativ fiscal, a solicitat admiterea acțiunii motivat de faptul că procurarea formularelor tipizate cu regim special este sarcina furnizorilor și nu a cumpărătorilor, a susținut că societatea avea drept de deducere a TVA-ului în condițiile art. 24, alin. 1, lit. a din Legea nr. 425/2002, deoarece facturile furnizau toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor.

Se arată că pentru aceleași raporturi juridice, organul fiscal a făcut plângere penală împotriva reprezentanților reclamantei, plângere ce a fost soluționată cu neînceperea urmăririi penale, ceea ce întărește ideea că documentele (facturile fiscale) sunt legale și sunt înregistrate corect în contabilitatea societății, eliminând suspiciunea referitoare la realitatea și legalitatea înregistrării lor.

Examinând acțiunea, în baza probatoriului administrat, instanța reține în fapt următoarele:

Prin Decizia nr. 163/02.10.2009 emisă de pârâtă a fost respinsă contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. 1357/25.06.2009, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală în baza raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 12.06.2009, având ca obiect suma de 26.513 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, contestația fiind respinsă ca neîntemeiată pentru suma de 26.333 lei și ca lipsită de obiect pentru suma de 180 lei.

În cuprinsul raportului de inspecție fiscală s-a reținut faptul că în perioada 2003-2004 SC Toratin SRL a înregistrat în evidența contabilă un număr de 40 de facturi fiscale reprezentând achiziții de piese de schimb și material lemnos, în valoare totală de 26.343 lei din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de 26.333 lei, emise de către societăți comerciale din județele Buzău, Călărași, Dolj, Hunedoara, Mureș, Prahova, Satu Mare, Sibiu, Suceava, Timiș și municipiul București.

Având suspiciuni cu privire la realitatea și legalitatea înregistrării operațiunilor efectuate de SC Toratin SRL, organele de inspecție fiscală au solicitat direcțiilor generale ale finanțelor publice din județele unde societățile furnizoare au sediul înscris în documentele în cauză efectuarea de controale încrucișate la furnizorii înscrisi în facturile respective prin care să stabilească dacă societățile sunt identificate cu datele înscrise în facturi, dacă au dobândit facturile fiscale în mod legal, dacă au înregistrat în evidența contabilă veniturile realizate și taxa pe valoarea adăugată colectată în baza documentelor emise, precum și dacă au fost depuse la organele fiscale teritoriale deconturile de taxă pe valoarea adăugată și declarațiile de impozite și taxe.

Conform constatărilor din procesele verbale întocmite în urma controalelor încrucișate un număr de 25 de facturi fiscale au fost emise în numele unor societăți care nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului din județele unde acestea au sediul înscris în facturile respective, iar 15 facturi fiscale nu au fost emise de contribuabilii verificați și nu au fost achiziționate de aceștia de la distribuitori autorizați.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit ca facturile fiscale în cauză nu îndeplinesc calitatea de document justificativ prin urmare, taxa pe valoarea adăugată înscrisă în acestea nu sunt deductibile.

SC **[redacted]** SRL are ca obiect principal de activitate „Exploatare forestieră” cod CAEN0220.

Dispozițiile art. 24 alin. 1 lit. a din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare la data emiterii facturilor aferente anului 2003, precizează:

„Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente: facturile fiscale sau alte documente legal aprobate emise pe numele său de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată”.

Art. 145 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare la data emiterii facturilor aferente anului 2004, precizează: „Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente: pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. 8 și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. 1, lit. b și art. 151 alin. 1, lit. b, care sunt înregistrați ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmit potrivit art. 155 alin. 4”.

Se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, SC **[redacted]** SRL trebuie să dețină facturi fiscale legal aprobate, emise de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată.

Facturile fiscale în cauză nu au fost emise de furnizorii înscrși în acestea sau societățile furnizoare nu există ca persoane juridice, așa cum s-a constatat din cercetările întreprinse, nefiind înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului în aceste condiții nu aveau posibilitatea procurării și emiterii unor documente de livrare a mărfurilor și implicit nu puteau fi înregistrate ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată.

În consecință, facturile fiscale emise de societățile furnizoare nu au calitatea de document legal aprobat pentru a putea fi înregistrat în contabilitate și prin urmare SC **[redacted]** SRL nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **[redacted]** lei.

Referitor la facturile fiscale în care sunt înscrise cantități de material lemnos organul de control în mod corect a reținut că în condițiile în care societatea nu întocmește documente primare justificative, respectiv note de recepție, bonuri de consum, nu întocmește situația depozitului de material lemnos cu intrările și

ieșirile din gestiune, înregistrând direct pe cheltuieli contravaloarea acestor materiale fără să conducă o evidență primară a acestora conform prevederilor OMFP nr. 3512/2008, nu se poate stabili dacă aceste achiziții sunt reale, iar în ceea ce privește piesele de schimb folosite la mijloacele de transport și utilajele de lucru din dotare, era obligatoriu să se întocmească devize de lucrări și reparații și să se fiină o evidență clară a acestora prin întocmirea fișelor de magazine pentru fiecare piesă de schimb în parte.

Având în vedere că facturile fiscale în speță nu au fost achiziționate de către furnizorii înscriși în acestea de la agenți economici autorizați de Ministerul Finanțelor, așa cum prevede art. 1 alin. 5 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data emiterii facturilor în cauză deoarece societățile emitente nu sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului sau facturile fiscale aparțin altor societăți decât cele emitente, operațiunile consemnate nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență conform alin. 6 al aceluiași articol, situație în care este imposibilă deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă unor astfel de operațiuni.

Pentru considerentele sus menționate, acțiunea va fi respinsă potrivit dispozitivului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge acțiunea promovată de reclamanta SC [REDACTAT] SRL, cu sediul în localitatea Borsa, str. A [REDACTAT] nr. 14, însușită de lichidatorul judiciar [REDACTAT] IPURL, cu sediul în Bata Mare, str. Hortensiei nr. [REDACTAT] în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE MARAMUREȘ, cu sediul în Bata Mare, Aleea Seretilor nr. 2 A.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de azi 20 Decembrie 2011.

PREȘEDINTE

[REDACTAT]

GREFIER

[REDACTAT]

Red. [REDACTAT]/20.01.2012

Tehnored. [REDACTAT]/27.01.2012

5 ex.-

